

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobkyně: **M. P.**, nar. X, X,
zastoupené JUDr. Jiřím Kacafírkem, advokátem, Pražská 84/15,
301 00 Plzeň,

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, IČ 00007064,
náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 7. 2020, č.j. MV-102836-4/SO-2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 25. 8. 2020, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou téhož dne, domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 27. 7. 2020, č.j. MV-102836-4/SO-2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“), a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto žalobkynino odvolání a

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „Ministerstvo“ nebo „správní orgán I. stupně“), ze dne 21. 5. 2020, č.j. OAM-18310-22/ZM-2020 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým bylo dle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, neboť zaniklo právo, jehož se řízení týkalo.

2. Pobyť cizinců na území České republiky je upraven zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Správní řízení je upraveno správním řádem.

[III] Žaloba

3. Žalobkyně nejprve rekapitulovala průběh správního řízení (viz níže odůvodnění rozhodnutí soudu), vlastní žalobní námitky pak byly vyjeveny v části IV. a V. žaloby.
4. Žalobkyně nesouhlasila s právním posouzením věci, jak ho provedly správní orgány obou stupňů. Považovala ho za výsledek nesprávné interpretace § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, jehož text obsahující slovní spojení *„kdy cizinci skončil poslední pracovní vztah“* správní orgány nepřipustně nahradily textem *„kdy cizinci skončil první pracovněprávní vztah“*.
5. Žalobkyně namítala následující - pokud správní orgány vzaly za zjištěné, že žalobkyni byla vydána zaměstnanecká karta na dobu platnosti od 28. 5. 2018 do 27. 5. 2020 a poté, co správní orgán vyslovil souhlas se změnou zaměstnavatele k zaměstnavateli Profi Industry s. r. o. se dnem nástupu k 1. 2. 2019, přičemž u tohoto zaměstnavatele byla žalobkyně zaměstnána na pracovní pozici montážní dělník ode dne 14. 3. 2019 do dne 4. 7. 2019, ode dne 16. 7. 2019 do dne 25. 7. 2019 a ode dne 8. 8. 2019 do vydání prvoinstančního rozhodnutí, pak do vydání onoho usnesení neuplynula lhůta ve smyslu § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tedy lhůta 60 dnů ode dne, kdy žalobkyni skončil poslední pracovněprávní vztah splňující podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) uvedeného zákona. Tvzení správních orgánů, že došlo k zániku zaměstnanecké karty podle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ke dni 4. 9. 2019, tedy nemá zákonnou oporu. Nelze proto souhlasit se zjištěním uvedeným v napadeném rozhodnutí, že stav věci byl správním orgánem I. stupně zjištěn v souladu s § 3 správního řádu a byl naplněn důvod pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. f) tohoto zákona.
6. V další části žaloby žalobkyně přepsala doslovně text napadeného rozhodnutí, a to počínaje druhým odstavcem shora na str. 5 [uvozeno slovy *„K námitkám uvedeným v odvolání Komise předně uvádí (...)“*] a konče prvním odstavcem na str. 6 [končí větou *„(...) Komise námitky účastnice řízení spočívající v nesprávné interpretaci ustanovení § 63 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. uvedené v odvolání shledává nedůvodnými.“*]. K textu uvedené části napadeného rozhodnutí pak žalobkyně konstatovala, že argumentace správních orgánů nevyvrací názor žalobkyně, že k zániku platnosti zaměstnanecké karty žalobkyně ke dni 4. 9. 2019 nedošlo, když se zaměstnavatelem Profi Industry s. r. o. po uvedeném datu za platnosti zaměstnanecké karty ode dne 28. 5. 2018 do dne 27. 5. 2020 uzavřela další pracovní poměry, a to na dobu ode dne 16. 7. 2019 do dne 25. 7. 2019 a ode dne 8. 8. 2019 do vydání prvoinstančního rozhodnutí. Argumentace žalované odkazující na soudní judikaturu, která řeší otázku možného prodloužení pobytu cizince, jehož oprávnění k pobytu zaniklo, a otázku podmíněnosti vydání zaměstnanecké karty situací na trhu práce, zjevně vybočuje z rámce řešení předběžné otázky v předmětné věci, již je existence

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

právní skutečnosti, která by zakládala zánik platnosti zaměstnanecké karty vydané žalobkyni s platností ode dne 28. 5. 2018 do dne 27. 5. 2020.

[III] Vyjádření žalované k žalobě

7. Žalovaná trvala na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí s tím, že uplatněné žalobní námitky jsou nedůvodné. V podrobnostech odkázala na obsah napadeného rozhodnutí, když žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by zpochybňovala správnost napadeného rozhodnutí.

[IV] Rozhodnutí soudu

8. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
9. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
10. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
11. Při jednání soudu setrvali účastníci na svých závěrech.
12. Žaloba není důvodná.
13. Prvoinstančním rozhodnutím (ve spojení s rozhodnutím napadeným) bylo dle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, neboť zaniklo právo, jehož se řízení týkalo.
14. Soud stran skutkových okolností konstatuje, že žalobkyně měla na území České republiky uděleno povolení k dlouhodobému pobytu na základě zaměstnanecké karty s platností ode dne 28. 5. 2018 do dne 27. 5. 2020, a to k zaměstnavateli SAVEA spol. s r. o. Dne 19. 2. 2019 byl žalobkyni udělen souhlas se změnou, a to k zaměstnavateli PROFI INDUSTRY s. r. o. na pracovní pozici „Montážní dělníci ostatních výrobků“ (CZ_ISCO 8219). Toto řízení bylo vedeno pod sp. zn. OAM-1643/ZM-2019.
15. Dne 12. 3. 2020 podala žalobkyně žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a zákona o pobytu cizinců, a to k zaměstnavateli PROFI INDUSTRY s. r. o. K žádosti byla předložena pracovní smlouva na dobu neurčitou sjednaná se zaměstnavatelem PROFI INDUSTRY s. r. o. dne 31. 12. 2019 s dnem nástupu do práce 1. 1. 2020, a to na pracovní pozici „Pomocný montážní dělník“ s místem výkonu práce BIT CZ s. r. o. ve Stříbře.
16. Správní orgán I. stupně pojal z předmětné pracovní smlouvy a z uvedeného data nástupu do zaměstnání podezření, zda v průběhu pracovněprávního vztahu mezi žalobkyní a PROFI INDUSTRY s. r. o. nedošlo k ukončení pracovního poměru a k opětovnému nástupu žalobkyně k výkonu práce. Pro ověření skutečností proto Ministerstvo kontaktovalo Okresní správu sociálního zabezpečení Plzeň-město a zaměstnavatele žalobkyně.
17. Na základě popsaného postupu správního orgánu I. stupně bylo zjištěno (a není to mezi stranami sporné), že první pracovní poměr žalobkyně k zaměstnavateli PROFI INDUSTRY s. r. o. trval ode dne 14. 3. 2019 do dne 4. 7. 2019 (původně sjednán na dobu určitou ode dne 14. 3. 2019 do dne 31. 12. 2019), přičemž byl ukončen z důvodu neprodloužení platnosti povolení ke zprostředkování zaměstnání ze strany Generálního ředitelství Úřadu práce České republiky. Po telefonické stížnosti řediteli Úřadu práce byla

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žádost následně přednostně vyřízena, ovšem agentura byla nucena se všemi svými zaměstnanci, včetně žalobkyně, ukončit ke dni 4. 7. 2019 pracovní poměry a znovu je přihlásit dnem nabytí právní moci povolení, tedy ke dni 16. 7. 2019. Druhý pracovní poměr žalobkyně k zaměstnavateli PROFI INDUSTRY s. r. o. tak trval ode dne 16. 7. 2019 do dne 25. 7. 2019. Třetí pracovní poměr k témuž zaměstnavateli započal dne 8. 8. 2019.

18. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 21. 5. 2020, č. j. OAM-18310-22/ZM-2020, zastavil řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, a to podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu, neboť zaniklo právo, jehož se řízení týká. Žalobkyně se proti uvedenému rozhodnutí odvolala, avšak její odvolání bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto a prvoinstanční rozhodnutí bylo potvrzeno.
19. Soud o žalobních námitkách uvažil následovně.
20. Předně, žalobkyně neuvádí v žalobě nic, co by již neuvedla ve správním řízení a především pak v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Soud proto zaměřil pozornost na to, jak žalovaná vypořádala odvolací argumentaci, a dospěl k závěru, že ji v tomto směru nelze nic vytknout.
21. Podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu platí: *„Řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel zemřel nebo zanikl, pokud v řízení nepokračují právní nástupci nebo pokud není více žadatelů, anebo zanikla-li věc nebo právo, kterého se řízení týká; řízení je zastaveno dnem, kdy se správní orgán o úmrtí nebo zániku žadatele nebo o zániku věci nebo práva dozvěděl.“*
22. Podle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 30. 7. 2019 [tedy v době, kdy byl žalobkyni udělen souhlas se změnou zaměstnavatele (= 19. 2. 2019) a kdy skončil její první pracovní poměr u zaměstnavatele PROFI INDUSTRY s.r.o. (= 4. 7. 2019)] platilo: *„Platnost zaměstnanecké karty zaniká nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovníprávní vztah splňující podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo povolení k zaměstnání anebo ke které byl udělen souhlas ministerstva podle § 42g odst. 7 nebo 8; to neplatí, pokud se jedná o cizince uvedeného v § 98 zákona o zaměstnanosti.“*
23. Podle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném v době rozhodování žalované, platilo: *„Platnost zaměstnanecké karty zaniká nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovníprávní vztah splňující podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo povolení k zaměstnání anebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 7 až 10; to neplatí, pokud se jedná o cizince uvedeného v § 98 zákona o zaměstnanosti.“*
24. Podle § 63 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném v době rozhodování žalované, platilo: *„Odstavec 1 se nepoužije, jestliže cizinec před uplynutím doby uvedené v odstavci 1 učiní oznámení podle § 42g odst. 7 nebo podá žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem.“*
25. Pro posouzení okolností sporné mezi žalobkyní a správními orgány je rozhodující fakt, že pracovní poměr žalobkyně k zaměstnavateli PROFI INDUSTRY s. r. o. (tedy zaměstnavateli, k němuž byl žalobkyni udělen správním orgánem I. stupně souhlas se změnou zaměstnavatele), vznikl ke dni 14. 3. 2019 (na dobu určitou do 31. 12. 2019), avšak následně byl dohodou o rozvázání pracovního poměru sjednanou dne 3. 7. 2019 ukončen, a to ke dni 4. 7. 2019. Soud připomíná, že se jednalo o pracovní pozici „Montážní dělníci

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

ostatních výrobků“ (CZ_ISCO 8219) evidovaným v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty (dále jen „EVPM“) s referenčním číslem 15 213 090 740.

26. Soud stran podstaty sporu, ve shodě se správními orgány, konstatuje, že zaměstnanecká karta a následně i udělený souhlas se změnou zaměstnavatele jsou v případě žalobkyně spojeny s konkrétní pracovní pozicí evidovanou v EVPM a podmínkou pobytu, resp. dokladem o účelu pobytu, je pracovní smlouva, dohoda o pracovní činnosti nebo smlouva o smlouvě budoucí, která je ve shodě s touto pracovní pozicí uzavřena.
27. Podle § 35 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) platí (zvýraznění podtržením provedl soud): *„Zaměstnavatel může oznámit příslušné krajské pobočce Úřadu práce volná pracovní místa a jejich charakteristiku (§ 37). Volnými pracovními místy se rozumí nově vytvořená nebo uvolněná pracovní místa, na která zaměstnavatel zamýšlí získat zaměstnance nebo je hodlá obsadit dočasně přidělenými zaměstnanci agentury práce.“*.
28. Podle § 89 zákona o zaměstnanosti platí (zvýraznění podtržením provedl soud): *„Zaměstnavatel, který zamýšlí zaměstnávat na volném pracovním místě cizince na základě povolení k zaměstnání, zaměstnanecké karty nebo modré karty, je povinen oznámit takovéto volné pracovní místo, na kterém může být cizinec zaměstnán, krajské pobočce Úřadu práce, v jejímž územním obvodu má být zaměstnání vykonáváno, a to včetně základní charakteristiky tohoto pracovního místa (§ 37).“*
29. Na tomto místě je třeba připomenout znění § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (lhostejno, zda ve znění účinném do 30. 7. 2019, nebo ke dni rozhodování žalované, neboť tato znění se v tom podstatném nelišila), a to je, že *„platnost zaměstnanecké karty zaniká nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovněprávní vztah splňující podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo povolení k zaměstnání anebo ke které byl udělen souhlas ministerstva“*. Není sporu o tom, že pracovním poměrem žalobkyně, který byl *„pracovněprávním vztahem splňujícím podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo povolení k zaměstnání anebo ke které byl udělen souhlas ministerstva“*, byl ten, který žalobkyně uzavřela s PROFI INDUSTRY s. r. o. a který vznikl ke dni 14. 3. 2019 (na dobu určitou do 31. 12. 2019). Avšak tento pracovněprávní vztah byl ukončen dohodou ze dne 3. 7. 2019.
30. Pokud, byť totožný, zaměstnavatel zamýšlel pracovní místo s nově definovanou dobou zaměstnávání (tentokrát ode dne 16. 7. 2019 do dne 31. 12. 2019) obsadit cizincem, byl povinen postupovat podle § 89 zákona o zaměstnanosti a měl *„oznámit takovéto volné pracovní místo, na kterém může být cizinec zaměstnán, krajské pobočce Úřadu práce, v jejímž územním obvodu má být zaměstnání vykonáváno, a to včetně základní charakteristiky tohoto pracovního místa“*. Zaměstnavatel však takto nepostupoval a bez dalšího uzavřel druhou a třetí pracovní smlouvy opět s žalobkyní. Tím však *„pracovněprávní vztah splňující podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo povolení k zaměstnání anebo ke které byl udělen souhlas ministerstva“* znovu nevznikl a ten, který mezi žalobkyní a PROFI INDUSTRY s. r. o. vznikl ke dni 14. 3. 2019 a byl ukončen dohodou ze dne 3. 7. 2019, tak byl skutečně posledním, který onu podmínku splňoval. Pak ovšem zároveň platnost zaměstnanecké karty žalobkyně zanikla uplynutím 60 dnů ode dne, kdy tento pracovněprávní vztah skončil.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

31. V souzené věci tak došlo k zániku práva, kterého se řízení týká, konkrétně došlo k zániku platnosti zaměstnanecké karty, jejíž prodloužení účastnice řízení v rámci řízení o žádosti požadovala. Postup správního orgánu I. stupně, resp. žalovaného byl tak v souladu se zákonem.
32. Vzhledem k tomu, že žaloba nebyla důvodná, soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. Soud pro úplnost konstatuje, že neprovedl žalobkyní navržené důkazy [prvoinstanční rozhodnutí, napadené rozhodnutí, pracovní smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a PROFI INDUSTRY s. r. o. ze dne 14. 3. 2019, 16. 7. 2019 a 7. 8. 2019], neb tyto listiny jsou součástí správního spisu a správním spisem se dokazování v soudním řízení správním neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č.j. 9 Afs 8/2008-117, publ. pod č. 2383/2011 Sb. NSS). Na výsledku D. K. (zaměstnankyně PROFI INDUSTRY s. r. o.) žalobkyně netrvala.

[V] Náklady řízení

34. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 30. 11. 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.